

ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Україна входить до списку тих країн, що після світової фінансової кризи так і не стали на шлях розвитку. Це зумовлено широким колом обставин, зокрема: структурна нерозвиненість економіки, високий рівень корумпованості влади та бізнесу, орієнтованість економіки на експорт ресурсів, неконкурентоспроможність вітчизняного виробництва, недостатність власних інвестиційних ресурсів, негативний інвестиційний клімат та ін. Кожна причина вимагає своїх шляхів її усунення, але певні кроки можна зробити у централізованому порядку.

Очевидно, що курс розвитку держави зумовлюється державною регуляторною політикою. Як зазначає Н.В. Присяжнюк «Державна інвестиційна політика в будь-яких умовах залишається в руках держави основним інструментом регулювання відтворювального процесу і створення матеріальної бази розвитку економіки. Вона повинна враховувати загальний стан економіки на даному етапі розвитку та на перспективу, включати оцінку можливих джерел формування інвестиційних ресурсів на всіх рівнях господарювання, визначати пріоритети в інвестиційній сфері й передбачати методи їх реалізації» [1].

На жаль, в даний час не спостерігається комплексного вирішення проблем економіки України. Влада діє методом «точкового вирішення проблем». Як справедливо зазначає Т.В. Покотило «Методи та інструменти державного регулювання інвестиційної діяльності мають бути більш гнучкими та адаптованими до соціально-економічного розвитку регіонів країни. Між усіма методами й інструментами механізму державного регулювання регіональних інвестиційних процесів простежується взаємозалежність і взаємозумовленість можливостей щодо їх застосування. Тому лише в комплексі вони можуть створювати ефективну систему фінансового забезпечення інвестиційної діяльності в Україні» [2].

До основних питань, що потребують негайного вирішення належать: активізація інвестиційної активності як вітчизняних, так і іноземних інвесторів; створення фону привабливості для залучення інвестиційних ресурсів; удосконалення законодавства та забезпечення державних гарантій щодо його дотримання; зменшення рівня корумпованості влади та бізнесу; забезпечення прозорості інвестиційних торгів і тендерів; спрощення умов ведення підприємницької діяльності для малого бізнесу; державна підтримка стратегічних галузей економіки України; підвищення інноваційної активності вітчизняних підприємств та інше.

Державна інвестиційна політика повинна бути спрямована на організацію ефективної взаємодії реального та фінансового сектору економіки таким чином, щоб вивести Україну на світовий ринок не лише як постачальника ресурсів, а й серйозного конкурента по основних, притаманних для України галузях національного господарства.

Література

1. Присяжнюк Н.В. Державна інвестиційна політика України [Електронний ресурс] / Н.В. Присяжнюк // Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/sre/2010_3/165.pdf
2. Покотило Т.В. Форми, методи та інструментарій державного регулювання інвестиційної діяльності на регіональному рівні [Електронний ресурс] / Т.В. Покотило // Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Apdu/2009_2/doc/2/11.pdf

Олександр МАЦЕНКО
Сумський державний університет
Світлана НІМКО

Шосткинський інститут Сумського державного університету, м. Шостка

ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ ВОДОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСЕЛЕННЯ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ